

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvie Šiškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci navrhovatelů: **a) Ing. K. S., b) J. S.**, oba zastoupeni JUDr. Pavlem Musilem, Ph.D., advokátem se sídlem Hellichova 1, Praha 1, proti odpůrkyni: **obec Nová Ves**, se sídlem Nová Ves 154, zastoupené Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 3, Brno, ve věci návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny územního plánu obce Nová Ves ze dne 26. 7. 2021, č. 3/7/2021 přijaté zastupitelstvem obce Nová Ves, o kasační stížnosti navrhovatelů proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2022, č. j. 43 A 29/2022-58,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatel a) **se vrací** soudní poplatek snížený o 20 % ve výši **4000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce JUDr. Pavla Musila, Ph.D., advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Navrhovatelce b) **se vrací** soudní poplatek snížený o 20 % ve výši **4000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce JUDr. Pavla Musila, Ph.D., advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatelé (stěžovatelé) se kasační stížností domáhali zrušení rozsudku, jímž Krajský soud v Praze zamítl jejich návrh na zrušení části opatření obecné povahy vydaného odpůrkyní. Podáním ze dne 3. 4. 2023 vzali navrhovatelé kasační stížnost v plném rozsahu zpět. Uvedli, že odpůrkyně bodem 16 usnesení zastupitelstva ze dne 22. 2. 2023 změnila územní plán způsobem, který stěžovatelé požadovali. Stěžovatelé tím pozbyli důvod vést řízení o této kasační stížnosti.

[2] Stěžovatelé navrhli, aby jim soud přiznal náklady řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 3 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 s. ř. s. K tomuto návrhu se odpůrkyně vyjádřila nesouhlasně. Zdůraznila neúspěch stěžovatelů v řízení před krajským soudem. Projednání kasační stížnosti navíc nic nebránilo.

[3] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Projev vůle stěžovatelů nevzbuzuje pochybnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatelé vzali kasační stížnost zpět do doby, než o ní bylo rozhodnuto, soud usnesením řízení zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[4] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.* V případě zastavení řízení tedy soud zpravidla nepřizná náhradu nákladů řízení. Stěžovatelé se však domáhají, aby Nejvyšší správní soud použil výjimku podle druhé věty citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení jim přiznal. Tvrdí totiž, že kasační stížnost vzali zpět pro pozdější chování odpůrkyně.

[5] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že náhradu nákladů řízení je v případě zastavení řízení možné přiznat, pokud je mezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu (zde kasační stížnosti) dána příčinná souvislost. Soud musí nejprve posoudit, zda byly splněny podmínky řízení a zda návrh nebyl zjevně nedůvodný. Podstatné pak je to, zda chování odpůrce směřuje k výsledku, který navrhovatel sledoval podáním návrhu. Nepostačí však, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, pokud samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval. Zjistí-li soud, že navrhovatel vzal své podání zpět bez ohledu na chování odpůrce nebo že chování odpůrce nemělo žádnou nebo jen vzdálenou či nepřímou souvislost se zpětvzetím návrhu, nemůže náhradu nákladů přiznat.

[6] Je zde rovněž třeba připomenout odlišnou pozici kasačního soudu oproti soudu krajskému, pokud jde o vztah k napadenému správnímu rozhodnutí či opatření obecné povahy. Zatímco předmětem přezkumu u krajského soudu je zpravidla správní rozhodnutí (případně, jako v této věci, opatření obecné povahy), předmětem přezkumu v kasačním řízení je rozhodnutí krajského soudu. V případě zpětvzetí kasační stížnosti proti rozsudku, jímž krajský soud zamítl žalobu či návrh na zrušení opatření obecné povahy, by musela být pro přiznání náhrady nákladů řízení prokázána ještě silnější příčinná souvislost, než v řízení před krajským soudem. Je tomu tak proto, že krajský soud už závazně (pravomocným rozhodnutím) svůj názor na to, zda byl návrh opodstatněný, vyslovil.

[7] Stěžovatelé se v řízení před krajským soudem domáhali zrušení územního plánu v částech vymezení plochy veřejného prostranství v rozsahu pozemků parc. č. XA a XB v katastrálním území N. O., které jsou v jejich vlastnictví. Krajský soud tento návrh jako nedůvodný zamítl. Vyšel z toho, že rozhodnutím silničního úřadu byly části pozemků stěžovatelů (konstitutivně) zařazeny mezi místní komunikace III. třídy. Tato skutečnost se promítla též do pasportu komunikací odpůrkyně, v němž je daná pozemní komunikace vedena jako místní komunikace III. třídy 46c. Jak plyne ze s. 298 odůvodnění územního

pokračování

plánu, podkladem při pořizování územního plánu byl mimo jiné právě pasport pozemních komunikací odpůrkyně. Odpůrkyně tak při vymezování stabilizovaných ploch respektovala podklady, které měla k dispozici (rozhodnutí silničního správního úřadu a pasport pozemních komunikací), a nedostala se s nimi do rozporu (srov. bod 51 napadeného rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 43 A 29/2022-58).

[8] Po vydání napadeného rozsudku zrušil Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 9. 9. 2022 rozhodnutí silničního úřadu o zařazení pozemních komunikací do kategorie místních komunikací III. třídy. Odpůrkyně poté usnesením zastupitelstva ze dne 22. 2. 2023 (bod 16.) rozhodla o doplnění těchto pozemků do změny č. 1 územního plánu obce Nová Ves. Proces změny územního plánu byl zatím pouze zahájen. Cílem změny č. 1 je ve vztahu k pozemkům stěžovatelů zrušit plochu veřejného prostranství a zařadit je do plochy smíšené obytné. K tomuto kroku však odpůrkyně přistoupila z důvodů, které přímo nesouvisejí s nyní vedeným soudním řízením.

[9] Nejvyšší správní soud tedy neshledal příčinnou souvislost mezi zpětvzetím kasační stížnosti a pozdějším chováním odpůrkyně. Rozhodl proto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[10] Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Vzhledem k tomu, že soud zastavil řízení před prvním jednáním, jsou podmínky tohoto ustanovení splněny. Proto soud rozhodl o vrácení soudních poplatků tak, jak uvedl ve výrocích III a IV tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu